

5.)
— **DE VERA NOBILITATE OPVSCV**

lum: completam ipsius rationem explicans/
& virtutes quæ generis nobilitatem impri-
mis decent ac exornant depromens.

adiectis passim grauibus au-
thorū cū gentilium tum
sacrorum sententijs/
scripturæ sanctæ tes-
timonijs/claro-
rumq; vito-
rū exem-
plis.

Guil. Godolphin.

¶ Venale habetur in officina Henrici Stephani cal-
chographi e regione scholarum Decretorum.

Cludocus Clichtoueus Neoportuensis / generoso & claris orto natalibus / domino Iacobo Ambafiano: veram nobilitatem exoptat.

Consueuerunt viri literarū studio ad dicti / cum discessuri essent ab ijs quibuscum familiariter victitarunt / aut diuturnam habuerūt consuetudinē: ipsis aliquod memorabile documentum relinquere / quod ad vitam recte insutuendam apprime conduceret.

Athenodorus.
Augustus.

Nempe Athenodorus philosophus cum ab Augusto in patriam recederet / petiissetque Augustus vt sibi aliquod traderet doctrinae monumētum: inquit. Cæsar si tibi contigerit irasci: nichil prius dixeris / fecerisque / quā quatuor & viginti literas mente percurre ris. Idem fecit & Gymnosophista Alexandro magno sciscitanti quonam pacto imperitans ingētem sibi gloriā cōpararet: ne sis terribilis inquit. Denique

Alexāder.

Aristippus.

Aristippus / Socraticus philosophus a Rhodijs post naufragium / ob insignem doctrinā honorifice exceptus / amplissimisque donis ornatus: comitibus suis domū redire parantibus / & quidnā patriæ referre eis mandaret percōtantibus: renūciate (inquit) ciuibus nostris / tales liberis opes / taliaque viatica paranda esse: quæ naufragium etiam passos ipsos simul enatando sequantur. Et probe hi quidem / sciteque fecerunt. Nam si cōmendantur qui iam abituero amico xenium dono dant / aut anulum aureū / aut simile id genus munusculum: quo absens amicus conspecto / in memoriam assidue reuocetur amici / nullaque illius vnquam capiat obliuionē. quæ tamē do-

Cludoci Clichtouei Neoportuensis / ad inclytum
& clara stirpe spectabilem dominum Iacobum Am
basianum / de vera nobilitate libellus.

¶ Quid nobilitas & quot eius species. CAP. I.

Nobilitatem diffiniunt authores esse ge
neris vel alterius rei excellentiam ac di
gnitatem. Hanc ita dictam volūt qua
si noscibilitatem; quod quis ea re qua ceter
is eximie præstaret / facile conspicuus /
notusque redderetur & haberetur. Eius
species Aristoteles in quarto Politicorum quatuor enu
merat: utpote nobilitatem diuitiarum / generis / virtu
tis & disciplinæ. Nichil quoque prohibet & a patriæ /
soli que natalis splendore nobilitatem interdum dedu
cere. Nam amplitudo patriæ antiquumque decus: plu
rimum valet ad laudem & gloriam comparandam.
Sed ea perquam exigua est modicique momenti: nisi illi vir
tutis quoque præstantia accedat / quæ velsola vere ho
minem nobilitat. Proinde Themistocles cum esset pa
tria Atheniensis / Seriphio cuidam in contentione ob
iectanti quod non propria virtute sed patriæ splendore glo
riosus factus esset: recte respondisse fertur. Neque tu si
Atheniensis esses / clarus extitisses: neque ego si Seri
phius essem / ignobilis. significans hisce verbis se refer
gestarum magnitudine & gloria clarum factum: neque pa
trium solum ad id quiddam contulisse. Sic Anacharsis philo
sophus exprobranti sibi Attico quod Scythia esset: au
thore Laertio præclare respondit. At nichil quidem
michi probro est patria: sed patriæ tu. ¶ Verum præ
termittis alijs rebus / unde nobilitas multifariam de
sumi posset: duas duntaxat eius species pertractabis

Aristoteles
Cap. 4.

Themistos
cles.

Anachar
sis.
Laertius.

Si maiori pater/patruusq; exēpla domestica præbue-
re ad bellicæ fortitudinis laudem adipiscēdam:quid
recta tuorum emulatio non conferet tibi ad assequē-
dam virtutē? Si teste Satyrīco:velocius & citius nos
Corrūpunt viciōrū exempla domestica/magnis
Cum subeunt animos authoribus:

Iuuenalis.

cur ex opposito nos ardentius non inflāmabunt vir-
tutum exempla domestica?quæ vt proxima nobis:
ita & gratissima sunt. Sanctorum etiam patrum qui
doctrina celebres noītram religionem insigniter illu-
strarunt/citavi sæpius testimonia:quoniam probatis-
simi sunt magistri eorum quæ ad bene viuendū con-
ferunt. Demum ex sacris literis cum sententias tū ex-
empla deprompta/ in mediū sparsim adduxi:q̄ ille
liber sit vitæ/virtutūq; omnium arca atq; promptua-
riū. Omnis enim scriptura (vt dicit apostolus ad Ti-
motheum) diuinitus inspirata:utilis est ad docendū/
ad arguendum/ad corripiendum/ad erudiendum in
iustitia:vt perfectus sit homo dei ad omne opus bo-
num instructus. Stilum vero/dicendiq; characterem
ita temperavi:vt apertissimo sermone contextus/fa-
cile ab omnibus capi possit. Reliquū est mi Iacobe:
vt hæc libenter legas/lecta altiori mente recōdas/re-
conditaq; ad opus & actionem accommodes. Hac
enim via/veram nobilitatem tandem assequeris. Va-
le fœlix/& tui Iudoci perpetuo memor.

2. Timo. 3.

¶ Completū in alma Parisiorum Academia:anno
Domini/virtutū & sciētiarum authoris/millesimo/
quingentesimo/duodecimo/septimo Calēdas Septē-
bres. Per Héricū Stephanū artis impressorie industriū
opificem:ex opposito Scholę Decretorū habitantē.

Ioannis Multiuallis Tornacensis/ad lectores de-
casthicum carmen.

Quæ sit nobilitas syncæra/quis inclytus ortus
Noscere si cupias:hoc manifestat opus.

Stemmata/virtutis placido clarescere nexu

Edocet:& mores/sanguinis esse decus.

Illustres itidem/quibus ipsa scientia cordi est:

Eximio dignos censet honore coli.

Quæ præstans igitur virtus/& Palladis artes

Nobilitant hominem:differit iste liber.

Quem genere insignis/necnon ignobilis/æque

Perlege:quo vere nobilis esse queas.

Valete.